

Natascha Mielke als Postzustellerin

Ich ben jo Possbotin en Lövenich, drage do de Poss us. Do kumm ich eines Dags en eins von dä Hochhäuser un do wor ne Möler, dä hät do aangestreiche. Ich han en ävver nor von hingegesinn an dä große Breefkastenaanlag. Ich schmieße die ganze Breefe eren, do klingelt däm si Handy. Dä geiht an dat Telefon un säht: “Ja, Schatz.” Ich merk direk, dat dä su en komische Aussprach hät.

“Jo, wie wie, jo, wor dä Jung bei dem Kieferorthopäde? Ja wie? De Krankekass üvernimp dat nit? Ich ben schon zick Johre bei denne. Ich bezahle doch ming Beiträg. Ja wie? Der Friedel hät dat gesaht? Ja, wat säht dä Friedel? Es dä bei der Krankekass oder wat? Ja, wie, ming Eldere sin dat schold. Ja wie, dä

hät dat vun mir? Wells de jetzt sage, ich han schläächte Zäng?”

Die zwei sich am Zänke: “Jo, dann muss de halt noh dinger Schwester trecke. Es mer och jetzt egal. Ja ja, dann gangk doch, gangk doch!”

En däm Moment mäht die Frau Molitor de Dür op un hät zwei Tafele Schokolad en der Hand. Dä driht sich eröm un hät die Zäng esu noh vörre stonn. Da säht die: “Nöss oder Marzipan?” Säht dä: “Sinn ich us, als wenn ich Nöss bieße künnt?”

Dä hatt ävver wirklich die Zäng su noh vörre stonn. Do wor dä sich met singer Frau am Zänke, weil dä Jung woll och su en Zäng hät.

Mielke, Natascha (45): *Nöss oder Marzipan*

ja ?ɪf̥ pɛn ja: 'pɔsbo:tɪn ʔɪn lø:vənɪf̥ dʁa:ʁə dɔ: də pɔs ʔʊs ʔʊn_a kʊm_ɪf̥ ʔɛɪnəs da:xs ʔɛn ʔɛɪnə fɔn dɛnə 'ho:xhɔyʒə ʔʊn dɔ vɔ nə mœ:lə ʔʊn dɛ hət tɔ ʔa:njɛftʁɪf̥:anə_ɛvə nʊɐ̯ fɔn hɪŋə jəzɪn ʔan dɪ gʁo:sə 'bʁi:fkastənʔan,la_ʁə ʔɪf̥:mi:sə dɪ jantʃə bʁe:f_əʁɪn ʔʊn_a klɪnɛlt:ɛm zɪ hɛn dɪ dɛ jɛ:d_an dat:ɛlɛfɔn ʔʊn zɛ:t ja: ʃatʃ nɛ ʔɪf̥ mɛʁk də'ʁɛk dat:ɛɔ̯ zɔn ko:mɪjə 'ʔʉsʃpʁa:xə hət ja vɪ: vɪ: jɔ vɔ: dɛ jʊŋ bʁɪ dɛ 'ki:fɛʔɔxtɔ,pɛ:də ja vɪ: dɛ 'kʁaŋkəkaz_ʁvɛnɪmp dat nɪf̥ bɛn tʃɪk jɔ_ʁə bʁɪ dɛnə ʔɪf̥ pɛtʃa:lə dɔx mɪŋ 'bʁɪtʁɛ_f̥j ja vɪ dɛ fʁi:d| hət:at jəza:t ja vat sɛ:t:ɛ fʁi:d| ʔɛs dɛɔ̯ bʁɪ dɛ 'kʁaŋkəkaz_ɔdɛ vat ja't vɪ: vɪ: mɪŋ ʔɛldəʁə zɪn dat ʃɔlt ja vɪ: dɛ hɛt:at fɔ_mɪɔ̯ vɛls:ə jɛtʃ:ʁə ʔɪf̥:an ʃlɛ:ɲtə tʃɛŋ dɪ tʃvʁɪ zɪz_ʁam tʃɛŋkə jɔ dan mʊs:ə halt na dɪŋə ʃvɛstɛ tʁɪkə ʔɛs mɛ_ox:ɛtʃ ʔɛ'ja:l nə ja ja dan jʁŋk tɔx jʁŋk tɔx ʔɛn dɛnəm:o'mɛnt mɛ:tɪ fʁʉ 'mɔlɪtɔɔ̯ dɛ dy:ɔ̯ ʔɔp ʔʊn hət tʃvʁɪ tafələ ʃokɔ'la:t ʔɛn dɛ hant dɛ dʁɪ:t sɪz_ɛʁəm_ʊn hət:i tʃɛŋ_ɛzu: nax fəʁə ʃtɔn ʔʊn_a sɛ:tɪ nɔs_ɔdɛ 'maxtʃɪpa:n sɛ:t:ɛ zɪn_ɪz_ʊs ʔals vɛn_ɪf̥ nɔs bɪ:sə kynt dɛ han_ʁvɛ vɛkɪf̥ dɪ: tʃɛŋ zʉ na fəʁə ʃtɔn ʔʊn dɔ vɔ dɛ zɪf̥ mɛt sɪŋə fʁʉ_ʁam tʃɛŋkə vʁɪ dɛ jʊŋ vol ʔox sun tʃɛŋ hət